

- 1.4.1.9 other
- 1.4.2 Uralic vocabularies
- 1.4.3 Sino-Tibetan vocabularies
- 1.4.4 Afro-Asiatic (Hamitic-Semitic) vocabularies
- 1.4.5 Niger-Kordofanian and Nilo-Saharan vocabularies
- 1.4.9 other
- 1.5 combinations of heterogeneous natural languages
 - 1.5.1 words essentially unaltered
 - 1.5.2 words filtered or modified by phonotactic/morphological rules
- 2. a priori and mixed type
 - 2.1 speakable languages
 - 2.1.1 philosophical languages (categorical vocabularies)
 - 2.1.2 a priori but non-categorical vocabularies
 - 2.1.3 mixed type (a priori-a posteriori) vocabularies
 - 2.2 unspeakable projects
 - 2.2.1 pasigraphies (symbol/icon languages)
 - 2.2.2 number languages
 - 2.2.3 pasimologies (gesture languages)
 - 2.2.9 others

Harrison krome kunmetis 50-paĝan bibliografion de planlingvoj eksklude Esperanton (<http://www.rickharrison.com/language/bibliography.html>) pri la fontoj akireblaj en Usono (ne plu funkcia en 2019). Li mem estis kreinta helplingvon Vorlin (<http://www.vorlin.org/>), la unua versio el 1991, laste reviziita en 2008. La nombro de helplingvoj nun konstante kreskas, eĉ se Harrison jam en 1997 donis iom amaran „adiaŭ al helplingvoj” (en 2019 ne plu funkcia fonto: <http://www.rickharrison.com/language/farewell.html>), dirante, ke la publika akcepto de planlingvo estas tre malprobabla, ĉar homoj ja pretas akcepti arbitrajn kaj neregulajn formojn toleratajn de la tuta kulturo, sed ne samspecajn „cimojn” en la lingvo, kiun iu elpensis. Oni respektas neregulaĵojn en etnolingvo dirante, ke la lingvo tiel nature funkcias, sed la planlingvon oni submetas al troige kritika esploro. Kroma problemo estas la kverlemo de lingvoinventistoj, kiuj reciproke sin atakas ĉefe en la interretaj forumoj, pledante ĉiu pri sia propra projekto. Kial tamen iuj planlingvoj sukcesis, tion esploras la aŭtoro de la sekvanta eseo:

Pensoj pri sukceso de internaciaj helplingvoj: „Thoughts on IAL Success” (<http://www.panix.com/~bartlett/thoughts.html>) verkis Paul Bartlett inter 1997–2001. Sur lia paĝo (laste ĝisdatigita en 2016) krome aperis informoj pri helplingvoj la plej konataj en Usono – al tiuj apartenis krom Interlingua, Esperanto, Ido, Volapük, Occidental, Novial kaj Glosa ankaŭ la plej novaj kiel Vorlin, aUI, NGL, Ceqli kaj Gilo. En sia eseo li indikis sep faktorojn, kiuj laŭ lia opinio maksimume kontribuis al sukceso de internaciaj helplingvoj: (1) „Right Place at the Right Time”: kiel ekzemplo estas montrata Volapük, kiu aperis ĵus kiam eŭropanoj bezonis komercan interkomunikilon – en Usono estintus tia propono superflua. (2) „Good Enough”: Esperanto frontas al multaj kritikoj, tamen ĝi estas pli bona ol Volapük, do se definitive ne ekzistos io pli bona ol Esperanto, ĝi estos ankoraŭ sufiĉe bona. (3) „Stable Base”: Jam Mario Pei rimarkis, ke la planlingvoj ne devas esti perfektaj, sed akceptataj kaj uzataj. La uzado alproksimigas ilin al etnaj lingvoj; ilia artefariteco – kaze